

17.	P	Patricij, škof	Otoče	17.30	za zdravje
18.	T	Ciril Jeruzalemski	Kamna Gorica	17.30	† Ivanko Eržen, obl.
19.	S	JOŽEF, mož device Marije	Dobrava	17.30	†† Jožeta in Lojzko Ažman
20.	Č	Klavdija, mučenka	Dobrava	17.30	po namenu
21.	P	Nikolaj iz Flue, kmet	Kamna Gorica	17.00 17.30	križev pot † Jožeta Šolarja
22.	S	Lea, spokornica	Dobrava	17.00	†† Pavlo Jezeršek, obl. in moža Stanka
23.	N	3. POSTNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	za farane
24.	P	Katarina Švedska, red.	Otoče	17.30	†† tete in strice
25.	T	GOSPODOVO OZNANJENJE	Kamna Gorica	17.30	† Mihaelo Markelj, potem prireditev za materinski dan
26.	S	Lara, mučenka			maše v fari ne bo
27.	Č	Rupert, škof			maše v fari ne bo
28.	P	Bojan, knez	Kamna Gorica	17.00 17.30	križev pot, nato maša za †† sorodnike, znanke in prijatelje
29.	S	Jona, mučenec	Dobrava	17.00	†† Črvičkove
30.	N	4. POSTNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	†† Podobnik, Brlan in Zavržen

VABIM VAS, DA SE PRIJAVITE NA DEKANIJSKO ROMANJE, KI GA ORGANIZIRAMO 5. aprila 2025. Pot nas bo vodila v Prekmurje. Avtobus bo ob 6.30 odpeljal iz Bohinjske Bistrice, potem bo pobiral še na Bledu, v Gorjah in v Lescah (ob 7.15 - 7.30 na glavni avtobusni postaji).

V Turnišču bomo ob 11h imeli sveto mašo. Potem se odpravimo proti Dobrovniku k »Lujzki«, kjer bomo imeli kosilo. Ob povratku se ustavimo še v Prihovi pri Slovenskih Konjicah in se zvečer vrnemo nazaj. Ob polnem avtobusu bo cena za vse 40 EUR. Prijavite se čimprej!

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.

El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 6. (od 16. 3. do 30. 3. 2025)

SRCE SINODALNOSTI - Sveti Duh nas kliče k spreobrnjenju ZAKRAMENTALNI TEMELJI BOŽJEGA LJUDSTVA

21. Sinodalna pot Cerkve nas je pripeljala do ponovnega odkritja, da ima **raznolikost poklicanosti, karizem in služb en temelj: »V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo«** (1 Kor 12,13). **Krst je temelj krščanskega življenja**, saj vsakogar uvaja v največji dar: biti Božji otroci, torej deležni Jezusovega odnosa z Očetom v Duhu. Nič ni višjega od tega dostojanstva, ki je v enaki meri dano vsakemu človeku in zaradi katerega smo oblečeni v Kristusa in vcepljeni vanj kot mladike na trto. V imenu »kristijan«, ki ga imamo čast nositi, je vsebovana milost, ki je temelj našega življenja in nam omogoča, da hodimo skupaj kot bratje in sestre.

22. **S krstom »je tudi sveto Božje ljudstvo soudeleženo pri Kristusovem preroškem delovanju in o njem živo pričuje** predvsem z življenjem vere in ljubezni« (LG 12). Zaradi maziljenja s Svetim Duhom pri krstu (prim. 1 Jn 2,20.27) imajo **vsii verniki čut za resnico evangelija, imenovan sensus fidei**. Gre za določeno sorodnost z Božjimi resničnostmi, ki temelji na dejstvu, da so krščeni v Svetem Duhu »postali deležni Božje narave« (**konciliska dogmatična konstitucija Dei Verbum – o Božjem razodetju - DV 2**). Iz te soudeleženi izhaja

sposobnost intuitivnega dojemanja tega, kar je v skladu z resnico razodetja v občestvu Cerkve. Zato je Cerkev prepričana, da se **sveto Božje ljudstvo ne more motiti v verovanju**, ko celota krščenih izrazi svoje splošno soglasje v zadevah vere in morale (prim. LG 12). **Udejanjanja sensus fidei ne gre zamenjevati z javnim mnenjem**. Vedno je pridruženo razločevanju pastirjev na različnih ravneh cerkvenega življenja, kot je izraženo v različnih korakih sinodalnega procesa. Njegov cilj je doseči tisto soglasje vernikov /lat. Consensus fidelium/, ki predstavlja »zanesljivo merilo za ugotavljanje, ali določen nauk ali praksa pripada apostolski veri« (**dokument mednarodne teološke komisije MTK Sinodalnost v življenju in poslanstvu Cerkve, Sensus fidei v življenju Cerkve, št. 3**).

23. **S krstom so vsi kristjani soudeleženi pri sensus fidei**. Zato slednji ni le načelo sinodalnosti, ampak tudi temelj ekumenizma. »Pot sinodalnosti, na kateri se Katoliška Cerkev nahaja, je in mora biti ekumenska, tako kot je ekumenska pot sinodalna«

(Frančišek, *Nagovor njegovi svetosti Maru Awi III.*, 19. novembra 2022). Ekumenizem je najprej in predvsem stvar duhovne prenovе. Zahteva procese kesanja in zdravljenja spomina na pretekle rane, pa tudi pogum bratskega opominjanja v duhu evangeljske ljubezni. Na zasedanju so odmevala spodbudna pričevanja kristjanov različnih cerkvenih izročil, ki z nami delijo prijateljstvo, molitev, življenje ter prizadevanje za služenje ubogim in skrb za skupni dom. V nemalo predelih sveta je **navzoč predvsem ekumenizem krvi**: kristjani, ki pripadajo različnim cerkvam in skupnostim, skupaj darujejo svoje življenje za vero v Jezusa Kristusa. Pričevanje njihovega mučeništva je zgovornejše od vseh besed – **edinost prihaja z Gospodovega križa.**

24. Krsta ni mogoče v celoti razumeti, če ne v okviru uvajanja v krščanstvo, to je poti, s katero nas Gospod po službi Cerkve in daru svetega Duha uvaja v velikonočno vero ter nas vključuje v trinitarično in cerkveno občestvo. **Ta pot pozna zelo različne oblike,** ki so odvisne od starosti, v kateri se začne, različnih poudarkov, ki so lastni

vzhodnim in zahodnim izročilom, ter posebnosti vsake krajevne Cerkve. **Uvajanje posameznika poveže z najrazličnejšimi poklicanostmi in cerkvenimi službami.** V njih se izraža obličje usmiljene Cerkve, ki svoje otroke uči hoditi tako, da hodi z njimi. Prisluhne jim in se ob odgovarjanju na njihove dvome in vprašanja bogati z novostjo, ki jo vsak človek prinese s svojo zgodovino in kulturo. V udejanjanju tega pastoralnega delovanja krščanska skupnost doživlja prvo obliko sinodalnosti, česar se pogosto niti ne zaveda popolnoma.

25. Zakrament birme v času krščanskega uvajanja obogati življenje vernikov s posebnim izlitjem Svetega Duha za pričevanje. Duh, ki je Jezusa napolnil (prim. Lk 4,1), ga mazilil in poslal oznanjat evangelij (prim. Lk 4,18), je isti Duh, ki se izliva na vernike kot pečat pripadnosti Bogu in kot maziljenje, ki posvečuje. Zato je birma, ki v življenju krščene osebe in skupnosti udejanja binkoštno milost, dar neprecenljive vrednosti za obnovev čudeža Cerkve, ki jo razvema ogenj poslanstva, in ima

pogum, da se poda po poti sveta, ter sposobnost, da jo razumejo vsa ljudstva in vse kulture. Vsi verniki so poklicani, da prispevajo k temu zagonu s sprejetjem karizem, ki jih Duh v izobilju podeljuje vsakemu posamezniku, ter se trudijo uporabljati jih s ponižnostjo in ustvarjalno iznajdljivostjo v službi Božjega ljudstva.

26. Obhajanje evharistije, zlasti ob nedeljah, je prvi in temeljni način zbiranja in srečevanja svetega Božjega ljudstva. Obhajanje evharistije obenem označuje in uresničuje edinost Cerkve. V »polnem, zavestnem in dejavnem sodelovanju« (koncilska

konstitucija Sacrosanctum Concilium - O svetem bogoslužju – SC 14) vseh vernikov, v prisotnost različnih služb in v predsedovanju škofa ali duhovnika je vidna krščanska skupnost, v kateri se uresničuje raznolika soodgovornost vseh za poslanstvo. **Zato se Cerkev, Kristusovo telo, iz evharistije uči izražati edinost in mnogoterost: edinost Cerkve in mnogoterost evharističnih zborov; edinost zakramentalne skrivnosti in raznolikost liturgičnih obredov; edinost obhajanja in raznolikost poklicanosti, karizem in služb.** Nič ne kaže bolj kot evharistija, da skladnost, ki jo ustvarja Duh, ni uniformiranost in da je vsak cerkveni dar namenjen skupni gradnji. **Vsako obhajanje evharistije je tudi izraz želje in poziv k edinosti vseh krščenih, ki še ni popolna in vidna.** Kjer nedeljsko obhajanje evharistije ni mogoče, čeprav si ga želijo, se skupnost zbere k obhajanju besednega bogoslužja, kjer je Kristus prav tako navzoč.

27. Obstaja tesna povezava med synaxis /evharistični zbor/ in synodos, med evharističnim in sinodalnim občestvom. V obeh se, čeprav v različnih oblikah, uresničuje Jezusova obljuba, da bo navzoč tam, kjer sta dva ali so trije zbrani v njegovem imenu (prim. Mt 18,20). **V okviru sinodalnih zasedanj obhajamo zedinjenje Kristusa z njegovo Cerkvijo po delovanju Duha. On je tisti, ki zagotavlja edinost Kristusovega cerkvenega telesa tako v evharističnem kot v sinodalnem zboru.** Liturgija je poslušanje Božje besede in odgovor na njeno pobudo zaveze. Tudi sinodalno zasedane je poslušanje iste Besede, ki odmeva tako v znamenjih časa kot v srcih vernikov, in odgovor, ki razpozna Božjo voljo, da bi jo uresničilo.

Poglobitev povezave med liturgijo in sinodalnostjo bo vsem krščanskim skupnostim pomagala, da v raznolikosti svojih kultur in izročil sprejmejo načine praznovanja, ki razodevajo obličje sinodalne Cerkve.

Zaradi tega prosimo za ustanovitev posebne študijske skupine, ki ji bo zaupano tudi preučevanje, kako naj obhajanje liturgije močneje izraža sinodalnost. Ukvarjala se bo lahko tudi z oznanjevanjem znotraj liturgičnega obhajanja in z razvojem kateheze o sinodalnosti v mistagoškem ključu.

